

om, — der kan jo gøres højt forskellige Meninger gældende, — men det har forekommet Udvalget rigtigt, at denne Sag, efter at have været saa meget drøftet mellem private sagkyndige, bliver taget op til fornøjet Undersøgelse fra Statens Side. Til denne Undersøgelse er det, der foreslaas 2,000 Kr. Der har ogsaa, i alt Fald fra en stor Del af Udvalgets Medlemmers Side, været et Ønske om, at Regeringen vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa Tanken om en Øhavn. Jeg ved meget vel, hvilken Indvendinger, der kan rejses mod Øhavnsprincippet, men paa Bornholm har det dog vist sig hensigtsvarende. Ganske vist har det her kun været smaa Havne, det har drejet sig om, og det er ikke givet, at dette Princip vil vise sig lige saa hensigtsvarende, hvor der er Tale om en stor Fisterihavn. Den højtærede Minister ansøgte i Fjor, at man havde anlagt Hundested Havn efter dette Princip, men man kunde endnu ikke siges at have fyldestgørende Erfaringer for, om Øhavneprincippet vilde vise sig at være anvendeligt paa en Fastlandshavn. Smidlertid udtalte den højtærede Minister sig i Fjor ret velvillig over for Tanken og mente blot, at vi skulde hvile et Aarstid, og jeg tror derfor efter den ærede Ministers Udtalelser i Udvalget at turde antage, at han er villig til at tage mod denne Bevilling. — Det sidste Punkt, jeg skal henlede Opmærksomheden paa, er Vædringsforslag under Nr. 210 om et rentefrit Laan til Anlæg af en Mærgelbane fra Esbjerg til Skjunge. Jeg kan her henvise til Motiveringen i Skrivelsen i Bilagene. Jeg skal kun bemærke, at de sørgelige Erfaringer, man har indhøstet ved tidligere Anlæg af Mærgelbaner, formentlig ikke bør gøres gældende over for denne Bane, der har gode Betingelser for virkelig at kunne forrente sig, saaledes at Statens Laan her ikke vil være ensbetydende med en Gave.

Endnu skal jeg kun omtale to Samraad under Indenrigsministeriet. Det ene Samraad er kun forlangt af et enkelt Medlem og angik et Statstilskud paa 12,000 Kr. til en Dampskibsforbindelse mellem Bornholm og Thyfland i Sommeren 1895. Under Samraadet i Finansudvalget udtalte den højtærede Minister, at han vilde være villig til at forhandle med de paagældende om denne Sag, naar der forelaa en ny Plan, idet han ikke havde kunnet finde de tidligere Planer acceptable. — Det andet Spørgsmaal drejede sig om Afgiftsberøggelse til Staten som Betingelse for Bevarelse af Berlingske Tidendes Privilegium. Dette Spørgsmaal om den Berlingske Tidende

blev rejst forleden Dag af det ærede Medlem fra Viborg (Klein) under en anden Sags Behandling, og det ærede Medlem udtalte sig den Gang særlig for en Statstidende. I Finansudvalget har det samme Spørgsmaal været rejst, og det er ganske naturligt, at det er rejst netop i Aar, idet Indehaveren af Privilegiet, Kammerherreinde Berling, jo er død, og Privilegiet ikke gaar over paa hendes Slægt. Saa vidt jeg ved, har den højtærede Minister truffet den Ordning, at Privilegiet midlertidig er fornøjet paa eet Aar. Der kan jo heller ikke være Tale om, at man aldeles pludselig kan træffe en Afgørelse i en saadan Sag, og det er ogsaa fra Finansudvalgets Side fundet meget rimeligt, at der er givet en saadan Respit; men en Ordning maa man have, og det er aldeles øjensynligt, at det vil være ubilligt, at den Berlingske Tidende vedblivende skal indtage en saa højt begunstiget Stilling uden at yde noget derfor. Den Tanke har ogsaa været oppe i Finansudvalget at udgive en Statstidende, men jeg tror ikke, at den har vundet Tilslutning hos Flertallet af Udvalget. Man har frygtet, at det skulde være upraktisk, at Staten selv udgav et Blad, thi hvis det skulde have en politisk Farve, vilde det kunne føre enhver bestaaende Regering ind i forskellige Vanskeligheder — det kan allerede være vanskeligt at have et officielt Blad, men endnu vanskelige vilde det være at have et officielt — og hvis det skulde være farveløst, vilde det gaa som med Journal officiel i Frankrig, at intet Menneſte vilde læse det, uden at han var pisset dertil, og det vilde derfor være lidet hensigtsmæssigt, at Statens og de offentlige Bekendtgørelser indførtes deri. De fleste af Udvalgets Medlemmer have følt sig mere tiltalte af den Tanke, vedblivende at lade det være et privat Blad, som har den Begunstigelse, der her er Tale om, men saa at lade det yde en vis Afgift til Staten. Man kunde for øvrigt ogsaa tænke sig Vederlaget paa den Maade, at Staten fik sine Bekendtgørelser optagne for en noget nedsat Pris. Det er ogsaa en Form, hvorunder de paagældende kunde yde et Vederlag for den betydelige Begunstigelse, der er Tale om. Selvfølgelig er man ikke kommen til en Afgørelse af Spørgsmaalet, da det kun har foreligget i kort Tid; men Ministeren har lovet at overveje det saaledes, at der kan foreligge en Meningstilkendegivelse fra ham eller fra Ministeriets Side til næste Aar, paa Grundlag af hvilken man saa kan forhandle.

J. C. Christensen: Jeg har kun et Par Ord at sige i Anledning af et Vædrings-